

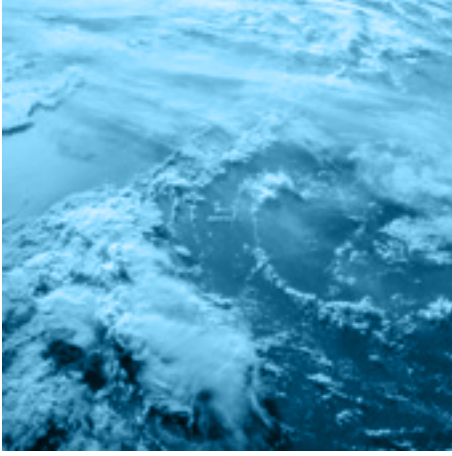
ÜÇ BÜYÜK TEMEL

*Herkes bu kitabı tekrar yayınlayabilir,
ancak sadece ücretsiz olarak dağıtılabilir*

İÇERİK

Giriş	5
Birinci temel: Yüce Yaratan	7
Kanıt bir: insan aklı	8
Düşünceye giden üç adım	12
Düşünceye giden üç adım	17
İkinci temel:	
Alemlerin Rabbinin mesajı	21
Allah'ın Elçileri	22
Kutsal kitaplar	25
İslam dini	30
Üçüncü temel: hesap günü	43
Kıyamet gününün kaçınılmazlığının kanıtı	47
Sonuç	55
Sonsöz	63

GİRİŞ

Bismillahirrahmanirrahim!

Bu, akıl sahibi olanlara, hayvan varoluşunun yüksek anlamlarından yoksun olanlardan bıkmış olanlara bir itirazdır.

En azından bazen temel ahlaksızlıklara saplanmış ruhunu arındırmayı ve yüceleştirmeyi düşünenler için. Tutkuların esaretinden kurtulmak isteyenlere.

İki büyük niteliğe sahip olanlara: gerçeği bilmek ve onu kabul etme arzusu olanlar için.

Bu, dünyevi yaşamın keşfedilmemiş yollarında, körü körüne zifiri karanlıkta dolaşan bir adamın insanlara seslenişidir.

Ki bu adam Allah'ın küfür karanlığından iman nuruna çıkardığı insandır.

Hayatın gerçek anlamını öğrenmiş bir insandır.

Bu çalışma, insan zihninde sıklıkla ortaya çıkan soruların yanıtından başka bir şey değil: Ben kimim? Nereden? Neden buradayım? Sonrasında ne olacak?

Burada, üç büyük temelin kısa bir açıklaması bulunmakta. Onları öğrenen ve kabul eden bir kişi her iki dünyada da mutluluk bulacaktır.

İLK TEMEL: YÜCE YARATAN

Yaratımlarına sahip olan ve onu kontrol eden Yüce Yaratıcının varlığı, her insan ruhunun derinliklerine gömülü olan ve kayıtsız şartsız sağduyu tarafından doğrulanan reddedilemez bir gerçektir, çünkü kanıt gerektirmez.

Lakin birçok insan derin bir uykudadır ve gerçeklikten kopar, bu nedenle bazı kanıtlara ihtiyaç vardır ve daha fazla konuşmalar, düşünen bir kişinin doğasını ve zihnini uyandırmak için bir girişimden başka bir şey değildir.

İLK KANIT: İNSAN ZİHNİ

Aklı başında olan bir kişi, bu evrendeki her şeyin yoktan var olduğunu inkâr edemez. Bu nedenle, bu varlığın bir nedeni olmalıdır. «Sebep ve sonuç yasası» olarak adlandırılan şey işte budur.

Çölde yaşayan ve fizik kanunlarını bilmeyen bir Arap Bedevi şöyle der: Ayak izleri buradan birinin geçtiğini ve bıraktığı dışkının onun bir deve olduğunu gösteriyor. Peki bu sonsuz gök onun ışıltıları ile ve kocaman dünya onun sayısız yolları ile, güçlü ve bilge bir Yaratıcıya işaret etmiyor mu?!».

Birisi en basit saat mekanizmasının – tüm dişlileri ve diğer bileşenleri ile – kendi başına oluştuğunu iddia ederse, böyle bir kişi çıldırmış olarak kabul edilir.

Bu durumda göklerin ve yerin ve aralarında bulunan her şeyi yaratanı inkâr eden bir kişi hakkında ne denir?!

Bu yüzden Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle der: «Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar?! Yoksa kendileri mi yaratıcıdırlar?! Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar? Hayır! Onlar bir türlü anlayıp inanmazlar» (Kur'an-ı Kerim, 52:35-36).

Kur'an-ı Kerim'in bu ayetlerinde yüce Allah, bir kişiye üç seçeneğe işaret eder:

Birincisi, insanın kendi başına ortaya çıkmasıdır («Acaba onlar herhangi bir yaratıcı olmadan mı yaratıldılar?!»).

Tabii ki, akli başında bir kişi bunun mümkün olmadığını söyleyecektir, çünkü mevcut her şeyin varlığına yol açan bir neden vardır.

İkinci seçenek, bir kişinin kendisini yaratmasıdır («Yoksa kendileri mi yaratıcıdırlar?!»). Akli başında kişi bunun imkânsız olduğu cevabını verecektir, çünkü kişi ancak hiçbir şey olmadığından sonra doğmuştur.

Tek doğru olan üçüncü seçenek, insanı yüce ve bilge yaratanın yaratmasıdır.

Ancak insanın inatçılığını bilen Allah bununla da kalmaz. Yüce Yaratan insanın dikkatini kendisinden daha büyük yaratımlara – çevresinde ki yer-yüzüne ve göklere yöneltir – ve sorar:

«Yoksa gökleri ve yeri onlar mı yarattılar?» Ve aklın herhangi bir sahibi ancak utanarak cevap verebilir: «Hayır».

Bütün bu kanıtlardan sonra, en küçük akıl pa-yına sahip olan bir kişi, bu büyük yaratılışların –gökler ve yeryüzü, güneş ve ay, su, hayvanlar, bitkiler vb.; bu şaşırtıcı ve iyi kurulmuş sistem, evrenin bu mükemmel yasaları ve insanın ken-disi – ateistlerin iddia ettiği gibi, kendi başlarına oluşması imkansızdır.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Yaradan, kendilerine verilen büyük lütuflara işaret ederek şöyle der: «(O öyle lütufkâr) Allah'tır ki, gökleri ve yeri ya-ratan, gökten suyu indirip onunla rızık olarak size türlü meyveler çıkardı; izni ile denizde yüzüp gitmeleri için gemileri emrinize verdi; nehirleri de sizin (yararlanmanız) için akıttı. Düzenli sey-reden güneşi ve ayı size faydalı kıldı; geceyi ve gündüzü de istifadenize verdi. O size istediğiniz her şeyden verdi. Allah'ın nimetini sayacak ol-sanız sayamazsınız. Doğrusu insan çok zalim, çok nankördür!» (Kur'an-ı Kerim, 14:32-34).

Düşünceye giden üç adım

Birinci adım: Göklerin büyüklüğü

Parlak yıldızlı gecelerden birinde uyanırsan, bakışlarını gökyüzüne çevir ve çok sayıda gök cismi bulunduğundan içinde boş alan görmeyeceksin.

Göklerin büyüklüğü hakkında düşünün – birçoğu Dünya gezegeninden çok daha büyük olan milyonlarca gök cismi şaşırtıcı, senin için fark edilemeyen bir hızla hareket eder ve aynı zamanda her vücut, diğerleriyle çarpışmadan kendisi için belirlenmiş bir yörünge boyunca hareket eder.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah şöyle buyurur: «Gökyüzünü (karışıklıktan) korunan bir çatı yaptık. Böyle olduğu halde onlar, yine de onun delillerinden yüz çevirmektedirler. O, geceyi, gündüzü, güneşi, ayı yaratandır. Her biri bir yörüngede yüzlemektedirler» (Kur'an-ı Kerim, 21:32-33).

Bundan sonra, gözlerini ikinci kez gökyüzüne çevir ve evrenin okyanusunda kendi boyutunu düşün. Bakışların yorgun ve aşağılanmış olarak sana geri dönecektir, çünkü sonsuz göklerin yanında kendini önemsiz bir parça gibi hissedeceksin.

Dahası, gördüğün her şey, göklerin sadece küçük bir kısmıdır. Onlar, Yüce ve Büyük Allah'ın diğer yaratıklarına karşı küçük bir yaratımdır.

Böylece Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah, düşünen insanlara hitap eder ve şöyle der: «O ki, birbiri ile âhenktar yedi göğü yaratmıştır. Rahmân olan Allah'ın yaratışında hiçbir uygunsuzluk göremezsin. Gözünü çevir de bir bak, bir yarık (çatlak) görebiliyor musun? Sonra gözünü, tekrar tekrar çevir bak; göz (aradığı bozukluğu bulmaktan) âciz ve bitkin halde sana dönecektir» (Kur'an-ı Kerim, 67:3-4).

O sonsuz gökler, yüce ve bilge yaratana işaret eden büyük bir mucizeden başka bir şey değildir.

Yüce Yaratan der ki: «Andolsun ki, onlara gökleri ve yeri kim yarattı? diye sorsan; «Onları şüphesiz güçlü olan, her şeyi bilen Allah yarattı» derler» (Kur'an-ı Kerim, 43:9).

İkinci adım: Yeryüzünün büyüklüğü

Eğer bir gün kendinle baş başa kalırsan, düşünen ve inceleyen bir adamın gözüyle etrafına bak.

Kuşkusuz, bu gezegende seni çevreleyen her şeyin – hava ve su, nehirler ve denizler, dağlar ve

verimli topraklar, bitki ve hayvan dünyası – aslında, dünyadaki insan yaşamı için gerekli olan temel unsurlar olduğunu göreceksin.

Sonra bir düşün – seni çevreleyen her şey, insan yararına durmadan çalışan kusursuz yasa ve sistemdir. Ve aynı zamanda hepsi birbirleriyle etkileşime girerek tek bir mükemmel mekanizmayı temsil eder.

Sonuç olarak, düşünen bir kişi, bu şaşırtıcı ve takdire şayan yaratımların, yasaların ve sistemlerin yaratılmasının, insanın güç ve yeteneklerinden kıyaslanamayacak kadar yüksek olduğuna dair en ufak bir şüpheyi sahip olmamalıdır.

Ve bu nedenle, var olan her şeyi yaratan, sahiplenen ve kontrol eden Yüce ve Bilge bir Yaratıcının huzurunda kesin bir kanaatten başka hiçbir şey kalmamalıdır.

Yüce Allah Kur'an'da dikkatimizi defalarca Yüce ve Rahmetli Yaratıcı olan O'nu açıkça gösteren büyük işaretlere çekmektedir. Örneğin şöyle buyurur: «Gökten suyu indiren O'dur. Ondan hem size içecek vardır, hem de hayvanlarınızı otlatacağınız bitkiler.

(Allah) su sayesinde sizin için ekinler, zeytinler, hurmalar, üzümler ve diğer meyvelerin hepsinden bitirir. İşte bunlarda düşünen bir toplum için büyük bir ibret vardır.

O, geceyi, gündüzü, güneşi ve ayı sizin hizmetinize verdi. Yıldızlar da Allah'ın emri ile hareket ederler. Şüphesiz ki bunlarda aklını kullananlar için pek çok deliller vardır.

Yeryüzünde sizin için rengârenk yarattıklarında da öğüt alan bir toplum için gerçek bir ibret vardır.

İçinden taze et (balık) yemeniz ve takacağınız bir süs (eşyası) çıkarmanız için denizi emrinize veren O'dur. Gemilerin denizde (suları) yara

yara gittiklerini de görüyorsun. (Bütün bunlar) onun lütfunu aramanız ve nimetine şükretmeniz içindir.

Sizi sarsmaması için yeryüzünde sağlam dağları, yolunuzu bulmanız için de ırmakları ve yolları yarattı.

Keza bir takım alametleri de yaratan O'dur. Nitekim insanlar, yıldızla da doğru yolu bulurlar.

O halde, yaratan (Allah), yaratmayan (putlar) gibi olur mu? Hâla düşünmüyor musunuz?

Allah'ın nimetini saymaya kalksanız, onu sayamazsınız. Hakikaten Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir» (Kur'an-ı Kerim, 16:10-18).

Üçüncü adım: insan yapısı

Göklerin ve yerin büyüklüğünü düşündükten sonra, geri dön ve kendine bir bak. İnsan yapısının, daha önce düşündüklerinden daha az şaşırtıcı olmadığını göreceksin.

Bu mükemmel yaratılış – insan – ayrılmaz bir şekilde birbirine bağlı ve tek bir bütünsel ve mükemmel organizma halinde birleşmiş sayısız organ ve sistemden oluşur.

Bir düşünün... Beyin, deri, duyu organları, bir dizi anatomik ve fizyolojik sistem: dolaşım, sinir, lenfatik, bağışıklık, endokrin, solunum, sindirim, cinsel, kas-iskelet sistemi ve diğerleri.

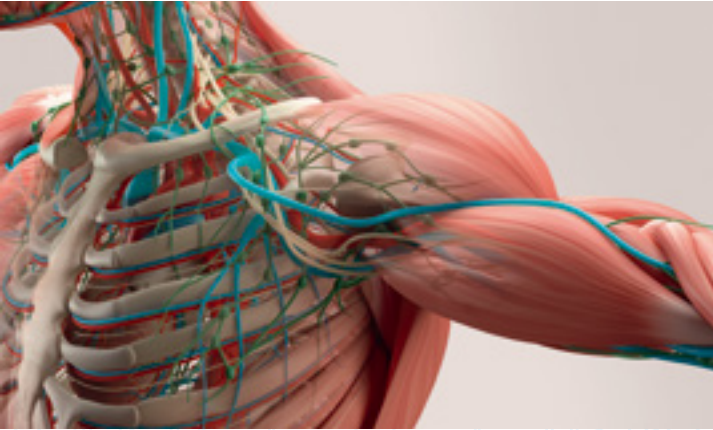
Duyulardan birini bile düşünecek olursan eğer, yalnızca bu bile seni tam bir şaşkınlığa götürür. Yüce Allah diyor ki: «(Rasûlüm!) de ki: Sizi yaratan, size işitme duyusu, gözler ve kalpler veren O'dur. Ne az şükrediyorsunuz!» (Kur'an-ı Kerim, 67:23).

Yüce Allah, «Müminun» Suresi'nde ilk olarak ilk insanın yaratılışını şöyle anlatır: «Andolsun biz

insanı, çamurdan (süzölüp çıkarılmış) bir özden yarattık».

Sonra Allah, insan ırkının yaratılışını şöyle bildirir: «Sonra onu sağlam bir karargâhta nutfeye haline getirdik. Sonra nutfeyi alaka (aşılanmış yumurta) yaptık. Peşinden, alakayı, bir parçacık et haline soktuk; bu bir parçacık eti kemiklere (iskelete) çevirdik; bu kemikleri etle kapladık. Sonra onu başka bir yaratışla insan haline getirdik. Yapıp yaratanların en güzeli olan Allah pek yücedir» (Kur'an-ı Kerim, 23:12-14).

Ve bu, Mutlak Güce Sahip ve Hikmet Sahibi Yaradan'ı açıkça gösteren büyük işaretlerden sadece biridir.

KANIT İKİ: İNSAN DOĞASI (FITRAT)

Onun yaratımlarına sahip olan ve onu kontrol eden Yüce Tek Yaratıcının varlığının, sadece insan zihninin değil, aynı zamanda «fitrat» denen kelimeyle de kanıtlanan reddedilemez bir gerçek olduğu unutulmamalıdır.

Fitrat, Allah'ın her insanda yarattığı doğuştan gelen bir niteliktir.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah bunun hakkında şöyle buyurur: «(Rasûlüm!) Sen yüzünü hanîf olarak dine, Allah insanları hangi fitrat üzere yaratmış ise ona çevir. Allah'ın yaratışında değişme yoktur. İşte dosdoğru din budur; fakat insanların çoğu bilmezler» (Kur'an-ı Kerim, 30:30).

Dolayısıyla bu nitelik, insanın Yaratıcısına tapınma ve itaat etme arzusundan başka bir şey değildir ve aslında bu İslam'dır.

İnsanlık tarihine bakarsak, bir kişinin sürekli olarak birine veya bir şeye taptığını, ibadet için bir nesne bulmaya çalıştığını görürüz. Bu, bir kişide doğuştan gelen niteliğin (fitrat) nasıl tezahür ettiğini ve onu sürekli olarak Yüce Rabbe itaat etmeye çağırdığını gösterir.

Ancak, yanlış ibadet nesnesinin seçiminde, ya da genel olarak ibadetten uzaklaştırılma, saf doğanın (fitrat), bir kişinin büyüdüğü ve yetiştirildiği ortamdan aldığı yanlış inanç ve stereotipilerin bir örtüsüyle kaplandığı gerçeğinden kaynaklanmaktadır.

Sonuçta, eğer doğuştan bir kişiye devamlı kirli olanın temiz ve siyahın beyaz olduğunu aşılırsa, bir süre sonra kendisi bunun reddedilemez bir gerçek olduğunu iddia edecektir.

Bu, özellikle gerçek bilgi kaybolmuşsa veya insanlardan saklanmışsa, tüm bir neslin başına gelebilir.

Bu nedenle dindar insanların soyundan gelenlerin çoğu, bir Yaratıcının varlığını inatla reddeden ateistler haline gelmiştir.

Bunun açık bir örneği, Sovyet sonrası topraklarda yaşayan birçok kişidir — onlarca yıldır beyinlerini yıkadıkları yalancı komünist propagandadan sonra hala kendilerine gelemiyorlar. Savunulamaz ifadeler ve «Amacımız komünizm», «Tanrı yok ve hayat maddedir» gibi sloganlar ile ortaya çıkan insanlar, yalnızca gündelik maddi ihtiyaçları önemseyerek nasıl düşüneceklerini ve yaşayacaklarını unuttular. Onlar, ahiretten yüz çevirdiler, körü körüne dolaştılar Yüce ve Bilge – Yaratıcıyı işaret eden açık işaretleri fark etmediler.

Ancak, kişi ile doğuştan gelen niteliği (fıtratı) arasında duran sayısız engele rağmen, güçlü şok anlarında, kişi umutsuz bir durumda olduğunda ve hiçbir şey ona yardım edemediğinde, perde hafifçe açılabilir ve istemeden Rabbine koşarak alçakgönüllülük ve umutla O'na yalvarır.

Bunu, kullarının acil durumlarda ki hallerini açıklayan Yüce Allah'ı sözleri doğrulamakta: «İnsana bir zarar geldiği zaman, yan yatarak, oturarak veya ayakta durarak (o zararın giderilmesi için) bize dua eder, fakat biz ondan sıkıntısını kaldırıncaya, sanki kendisine dokunan bir sıkıntıdan ötürü bize dua etmemiş gibi geçip gider. İşte böylece haddi aşanlara yapmakta oldukları şeyler güzel gösterildi» (Kur'an-ı Kerim, 10:12).

Ve şöyle der: «Denizde başınıza bir musibet geldiğinde, O'ndan başka bütün yalvardıklarınız kaybolup gider. O sizi kurtarıp karaya çıkardığında, (yine eski halinize) dönersiniz. İnsanoğlu çok nankördür» (Kur'an-ı Kerim, 17:67).

Böylece, umutsuzluk ve çaresizlik anlarında Yüce Rabbe olan özlem, fitrat tezahüründen başka bir şey değildir, yani her insanda doğuştan gelen niteliklerdir.

Burada, akıl sahibi bir insanın kaderini tamamen kontrol edemeyeceğini ve iradesinden daha büyük bir irade olduğunu anladığını söyleyebiliriz, çünkü eğer farklı olsaydı, istediği ve arzuladığı her şey gerçekleşti.

Ve bu, insanın iradesinin üzerinde duran, kullarının kaderini akıllıca yöneten Yüce Rab' bin İradesinden başka bir şey değildir.

Bu konuda Kur'an-ı Kerim'de şu şekilde yazıyor: «Âlemlerin Rabbi Allah dilemedikçe siz dileyemezsiniz» (Kur'an-ı Kerim, 81:29).

Özetle, Mutlak Güce Sahip, Bilge, Şefkatli, Merhametli Tek Yaratıcının varlığını gösteren değişmez argümanlardan sadece bazılarını verdiğimiz belirtmek gerekir. Sadece bulutsuz öğle saatlerinde günüz vakti olduğundan şüphe eden biri onları inkâr edebilir.

Yüce Allah der ki: «İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde âyetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu, onlara iyice bell olsun. Rabbinin her şeye şahit olması, yetmez mi?» (Kur'an-ı Kerim, 41:53).

İKİNCİ TEMEL: ALEMLERİN RABBİNİN MESAJI

İnsan hayatına bakarsanız, sürekli olarak mutluluk ve huzur bulmak için bir neden aradığını görebilirsiniz.

Ve ne kadar mutluluğa ulaşmaya çalışsa da ruhunu maddi mallarla tatmin ederek, hala iç rahatsızlığı hissedecektir. Başka bir hayali gerçekleştirerek hissettiği neşe, sadece birkaç gün için yeterlidir, ardından tekrar manevi boşluk hissine kapılır ve onu yeni isteklerde ve umutlarda teselli aramaya zorlar.

Maddi olarak gelişmiş ülkelerin vatandaşları arasında bile, birçoğu, resmi kaynaklardan gelen verilerle teyit edildiği üzere, intihar edecek kadar çeşitli ruhsal bozukluklardan mustariptir.

Bu şaşırtıcı değildir, çünkü kişi sadece beden, tutku ve hayvan içgüdüleri değil, aynı zamanda kalp, ruh ve yüksek manevi değerlerdir. Ve insan vücudunun varlığını sürdürmek için yiyeceğe ihtiyacı olduğu gibi, ruhunun da yaşam bulması için dine ihtiyacı vardır.

Bunlar ayrı bir kişi olarak bir insana özgüdür. Ancak, bir bütün olarak insan toplumuna bakarsanız, güçlülerin acımasızca zayıfları yediği, yalnızca kişisel çıkarlarını önemseyerek aralarında «orman kanunu» hüküm sürdüğünü görebilirsiniz.

Bu durum, insanların hiç kimseye veya hiçbir şeye ihtiyaç duymadan var olan her şeyi yaratan, kendi annelerinden daha merhametli olan Allah'a, yani Merhametli Olanın kanunlarına dönünceye kadar devam edecektir.

Sonuçta, Yüce Rab, sadece kulları için mükemmel yasaları ile Evreni yaratmakla kalmadı, aynı zamanda onlara, aksi taktirde insan toplumu ya da insan ruhlarının sağlıklı olamayacağı, kesinlikle adil yasalara sahip bir din indirdi.

ALLAH'IN ELÇİLERİ

Yüce Rab kullarına sürekli olarak sayısız merhamet bahşeder. Kullarına olan en büyük lütuflarından biri, insanların bu hayatta doğru yolu kendi başlarına bulmaya çalışarak körü körüne dolaşmaya bırakmaması, içlerinden açık bir rehberlik ile onlara elçiler göndermesi, insanlığa mutlak faydayı tektanrıcılığın saf dininin kendi içinde taşıyan ve sapkınlığın ve batıl inanç karanlığından çıkarmasıdır.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de diyor: «İnsanlar tek bir ümmet idi. Sonra Allah, müjdeleyici ve uyarıcı olarak peygamberleri gönderdi. İnsanlar arasında, anlaşmazlığa düştükleri hususlarda hüküm vermeleri için, onlarla beraber hak yolu gösteren kitapları da gönderdi. Ancak kendilerine kitap verilenler, apaçık deliller geldikten sonra, aralarındaki kıskançlıktan ötürü dinde anlaşmazlığa düştüler. Bunun üzerine Allah iman edenlere, üzerinde ihtilafa düştükleri hakkı (gerçeği) izniyle gösterdi. Allah dilediğini doğru yola iletir» (Kur'an-ı Kerim, 2:213).

Kur'an-ı Kerim'de, Yüce Allah yirmi beş Peygamberin ve elçinin isimlerinden bahseder ve onlardan beşini seçtiğini bildirir, bunlar — Muhammed ﷺ, İbrahim ﷺ, Musa ﷺ, İsa ﷺ, Nuh ﷺ.

Yüce Allah buyurur: ««Dini ayakta tutun ve onda ayrılığa düşmeyin» diye Nuh'a tavsiye ettiğini, sana vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya tavsiye ettiğimizi Allah size de din kıldı. Fakat kendilerini çağırdığın bu (din), Allah'a ortak koşanlara ağır geldi. Allah dilediğini kendisine (peygamber) seçer ve kendisine yöneleni de doğru yola iletir» (Kur'an-ı Kerim, 42:13).

Yüce Allah bize, insanoğlunun yeryüzündeki varlığından bu yana, onları gerçeğe çağıran bir elçinin gönderilmediği¹.

Yüce Allah'ın elçileri kimlerdir?

Onlar, Yüce Rab' bin en şerefli görevini, yani İlahi Vahiy' in insan ırkına aktarımı yerine getirmek için seçtiği insanlar arasından en saf ve en saygıdeğer kullarıdır.

Yaraticısına en güzel şekilde ibadet eden ve büyük bir ahlak örneği gösteren Allah'ın elçileri, Rablerinin emirlerini ilk uygulayanlardır.

Buna rağmen, Yüce Allah her millete kendisine iyilik yolunu göstermek ve onu yolsuzluktan korumak için bir elçi gönderdiğinde, çoğunluk elçiye gururla itaatsizlik etti, onu yalan söylemekle suçladı ve ona komplo kurarak mümkün olan her

¹ İsa ﷺ ortaya çıktığında, ona ve peygamberliğine inanmayı reddedenler, Yaradan'a ve O'nun mesajına inanmayanlar oldular. Aynı şekilde, Muhammed'in ﷺ gelişinden sonra, ona yüce bir peygamber olarak inanmayan herkes, ilahi mesajı reddeden bir kafirdir.

şekilde alay ettiler. Sonra Allah, bu elçinin doğruluğunu kanıtlayan büyük mucizelerini gösterdi, ancak insanlar ona inanmayı reddetmeye devam etti, öfke ve sefalet içinde boğuldular, ardından Yüce Allah, inancı reddeden bu halkı tamamen yok etti.

Nitekim Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: «Sonra birbiri arkasına peygamberlerimizi gönderdik. Her ümmete peygamberi gelince, onu yine yalanladılar. Biz de onları birbiri ardından yok ettik ve onları ibret hikâyelerine dönüştürdük. İman etmeyen böyle kavimler yok olsun» (Kur'an-ı Kerim, 23:44).

Her elçinin belirli bir zaman diliminde belirli bir kişiye gönderildiğini bilmek de önemlidir².

Fakat Muhammed ﷺ, peygamberlerin sonuncusu olduğu için, sonsuza kadar tüm insanlara gönderilmiştir.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle der: «Biz seni bütün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bunu bilmezler» (Kur'an-ı Kerim, 34:28).

² Allah'ın peygamberi İsa عليه السلام, Kur'an-ı Kerim'de belirtildiği gibi, İsrail halkına (peygamber Ya'kub'un torunlarına gönderildi: «O, İsrâiloğullarına bir elçi olacak (ve onlara şöyle diyecek:) Size Rabbinizden bir mucize getirdim: Size çamurdan kuş şeklinde bir şey yapacağım, ona üfleyeceğim ve Allah'ın izni ile o (canlı) bir kuş olacaktır. Yine Allah'ın izni ile körü ve alacalıyı iyileştirir, ölüleri diriltirim. Ayrıca evlerinizde ne yiyip ne biriktirdiğinizi size haber veririm. Eğer inanan kimseler iseniz, bunda sizin için bir ibret vardır» (Kur'an-ı Kerim, 3:49). İncil'de benzer kelimeler bulunur: «İsa, Ben yalnız İsrail halkının kaybolmuş koyunlarına gönderildim» diye yanıtladı» (Matta 15:24). Hristiyanlık Rusya'ya ancak 10. yüzyılın sonunda, yani İsa'nın mesajından yaklaşık bin yıl sonra geldi.

KUTSAL KİTAPLAR

Kesinlikle tüm elçiler, doğru inançların ve ahlakın genel prensiplerinin aynı sarsılmaz temellerini içeren saf bir Tevhit diniyle gönderildi.

Ancak her haberci belirli bir zaman aralığında belirli bir millete gönderildiği için, sosyal ilişkiler ve belirli ibadet türleriyle ilgili pratik yasal hükümler, gönderildikleri yer ve zamana bağlı olarak birbirinden farklıydı.

Dinin pratik hükümlerine gelince, bir sonraki elçinin gelişi ve yeni bir kutsal kitabın gönderilmesi ile önceki yasal hükümlerin tamamen iptal edildiği veya bunlarda uygun değişikliklerin yapıldığı belirtmek gerek.

Kur'an-ı Kerim, İncil'in indirildiği İsa peygamberin Yahudilere şöyle dediğini söyler: «Benden önce gelen Tevrat'ı doğrulayıcı olarak ve size haram kılınan bazı şeyleri de helâl kılmam için gönderildim. Size Rabbinizden bir mucize getirdim. O halde Allah'tan korkun, bana da itaat edin» (Kur'an-ı Kerim, 3:50).

Bu nedenle, son peygamber Muhammed'in ﷺ gelişiyle ve son Kutsal Kitabın – Kur'an'ın – gönderilmesiyle önceki kutsal kitaplarda yer alan tüm yasalar tamamen veya kısmen iptal edildi.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de buna şöyle işaret etmektedir: «Sana da, daha önceki kitabı doğru-
lamak ve onu korumak üzere hak olarak Kitab'ı (Kur'an'ı) gönderdik. Artık aralarında Allah'ın indirdiğı ile hükmet; sana gelen gerçeğı bırakıp da onların arzularına uyma. (Ey ümmetler!) Her birinize bir şeriat ve bir yol verdik. Allah dileseydi sizleri bir tek ümmet yapardı; fakat size verdiğinde (yol ve şeriatler de) sizi denemek için (böyle yaptı)³. Öyleyse iyi işlerde birbirinizle yarışın. Hepinizin dönüşü Allah'adır. Artık size, üzerinde ayrılığa düştüğünüz şeyleri (n gerçek tarafını) O haber verecektir» (Kur'an-ı Kerim, 5:48).

³ Kur'an-ı Kerim burada «müheymin» kelimesini kullanmaktadır ve ana anlamları şöyledir:

1. Tanık.
2. Bir şeyin korunması için emanet edildiğı kişi.

Yani Kur'an-ı Kerim, önceki Kutsal Yazılarda vahyedilenlerin doğruluğuna tanıklık etmekte ve onlarda neyin çarpıtıldığını açıklamaktadır.

Kur'an-ı Kerim nedir?

Kur'an – Muhammed'e ﷺ Cebrail عليه السلام aracılığıyla yirmi üç yıl boyunca gönderdiği Yüce Allah'ın Sözleridir.

Yüce işaret

Kur'an-ı Kerim, Muhammed'in peygamberliğinin doğruluğuna tanıklık edecek en büyük işarettir.

Yüce Allah, Kur'an'ı değiştirmeyeceğini vaat ederek şöyle buyurdu: «Kur'an'ı kesinlikle biz indirdik; elbette onu yine biz koruyacağız» (Kur'an-ı Kerim, 15:9).

Bu nedenle Kur'an'ın ayırt edici özelliklerinden biri, güvenliğinin Yüce Rab'in Kendisi tarafından garanti edilmiş olmasıdır. Önceki kitaplara gelince, Allah'tan kendileriyle birlikte gelen peygamberlerin ölümünden sonra, insanlar korunmalarını bizzat kendileri yapmak zorunda kaldılar, ancak bunu yapamadılar.

Kur'an-ı Kerim'in vahyinden bu yana on dört asırdan fazla zaman geçti, ancak buna rağmen, ikinci Kur'an asla ortaya çıkmadı ve Kutsal Yazıların kendisinde tek bir harf bile değişmedi.

Üstelik milyonlarca Müslüman, Kur'an-ı Kerim'i ezberleyerek ağızdan ağza, nesilden nesile aktarmaktadır.

Büyük meydan okuma

Kur'an-ı Kerim Arapça olarak indirildi⁴. Arapların belagat ve şiir sanatının zirvede oldukları ve halka açık toplantılarda zarif şiirlerin okunması için yarışmalar düzenledikleri zamanlarda.

Ve Kur'an'ın aslında bir insan icadı değil, Alemlerin Efendisi'nden bir mesaj olduğunun bir kanıtı olarak, Yüce Rab tüm insanlığa – Araplar ve Arap olmayanlara – asla Kur'an'a benzer bir şey bulamayacaklarını ve tek bir Kur'an'ın surelerine benzer sure bile oluşturmada güçsüz olduklarını ilan etti.

Allah şöyle der: «Eğer kulumuza (Muhammed'e) indirdiğimizden (Kur'ân'dan) herhangi bir şüpheye düşüyorsanız, haydi onun benzeri bir sûre getirin, eğer iddianızda doğru iseniz Allah'ın dışındaki şahitlerinizi de (yardımcılarınızı da) çağırın.

Daha sonra, hiç kimsenin Kur'an-ı Kerim gibi bir şey ortaya çıkaramayacağına işaret eder: «Bunu yapamazsanız ki elbette yapamayacaksınız. O halde yakıtı, insanlar ve taşlar olan cehen-

⁴ Bugün Tevrat ve İncil olarak adlandırılan metinlerin Türkçe tercümeleri, farklı dönemlerde bir dilden diğerine yapılan ve bazıları çoktan kaybolup gitmiş olan bir dizi tercümenin sonucudur. Kur'an'a gelince, anlamlarının tercümesi doğrudan orijinalinden yani vahyedildiği Arapça dilinden Türkçeye yapılmıştır.

nem ateşinden sakının. Çünkü o ateş kâfirler için hazırlanmıştır» (Kur'an-ı Kerim, 2:23-24).

Mükemmel yazılım

Kur'an-ı Kerim, diğer surelerin üslubundan farklı olarak, her biri kendine özgü dil üslubuyla vahyedilen 114 kısımdan (sure) oluşmaktadır. Aynı zamanda, her sure şaşırtıcı bir şekilde anlam bakımından diğeriyle bağlantılıdır.

Dahası, bir surenin (ayetin) yapısal birimleri birbirleriyle eşsiz bir ilişki içindedir.

Bütün bunlar birlikte ele alındığında Kur'an-ı Kerim'in ne dilsel kusurlara ne de anlamsal çelişkilere sahip olmadığı ve eşsiz bir uyum ve muhteşem kombinasyonla dolu olduğu anlayışına götürür.

Buna işaret eden Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah şöyle diyor: «Hâla Kur'an üzerinde gereği gibi düşünmeyecekler mi? Eğer o, Allah'tan başkası tarafından gelmiş olsaydı onun içinde pek çok çelişki bulurlardı» (Kur'an-ı Kerim, 4:82).

Dolayısıyla, Kur'an'ı Arapça veya mealini okuyan bir kimsenin, bunun insan emeği değil, Alemlerin Efendisinin Sözü olduğuna dair en ufak bir şüphesi olmamalıdır.

İSLAM DİNİ

«İslam dini» ifadesinin iki anlamı olabilir.

İlk değere göre, İslam, tek bir Rabbe boyun eğmek ve kendini teslim etmektir ve o, tüm peygamberlerin (selam onların üzerlerine olsun) ve elçilerin dinidir.

Yani Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle der: «Allah katında asıl din şüphesiz İslâm'dır» (Kur'an-ı Kerim, 3:19).

Allah, İbrahim عليه السلام peygamberi hakkında şöyle buyurmaktadır: «İbrahim, ne yahudi, ne de hristiyan idi; fakat o, Allah'ı bir tanıyan dosdoğru bir müslüman idi; müşriklerden de değildi» (Kur'an-ı Kerim, 3:67).

İkinci anlama göre İslam, Muhammed'in ﷺ gönderildiği dindir.

Allah der ki: «Bugün size dîninizi ikmal ettim (kemale erdirdim) ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım ve dîn olarak, sizin için İslâm'ı seçtim» (Kur'an-ı Kerim, 5:3).

İslam dininin dayandığı kaynaklar, Kur'an-ı Kerim ve «Sünnet» olarak adlandırılan onun Muhammed ﷺ tarafından yapılan ayrıntılı açıklamasıdır.⁵

Bu kaynakların her ikisi de Yüce Allah tarafından bozulmadan ve unutulmadan korunmuştur ve günümüze orijinal haliyle ulaşmıştır.

İslam, inançların, ibadet biçimlerinin, sosyal ve aile ilişkilerinin açıklığa kavuşturulmasından, ihtiyaçların karşılanmasının etiğine kadar, insan hayatının her alanını kapsayan inanılmaz bir dindir.

⁵ Arapçadan çevrilen «Sünnet» kelimesi «yol» anlamına gelir, ancak «dinin kaynağı olarak «Sünnet» ifadesi, Muhammed ﷺ peygamber tarafından Kur'an'ın ayrıntılı açıklaması, barış ve nimetler sözlü, pratik olarak veya Sahabelerin eylemlerini onaylamasına denir.

İslam – tevhit dinidir

Özünde, İslam saf bir Tevhit dinidir, çünkü sadece Yüce Yaratıcı, kulları tarafından tapınılma hakkına sahiptir.

Allah, en güzel isimlere ve en mükemmel niteliklere sahip olan Yüce Yaratıcı ve Mutlak Egemendir. O saftır ve tüm eksikliklerden uzaktır.

Hiç kimseye veya hiçbir şeye ihtiyaç duymadan yarattığı her şeyi dilediği gibi yönetir ve bu nedenle arkadaşı yoktur ve yardımcılara, ebeveynlere veya çocuklara ihtiyacı yoktur.

Aksine, her şey yalnızca O'nun lütfuyla var olur. O, var olan her şeyin Efendisidir ve her şeyin ona tamamen ihtiyacı vardır.

Bu gerçeğe işaret ederek, Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah şöyle diyor: «Ey insanlar! Allah'a muhtaç olan sizsiniz. Zengin ve Övülmeye lâyık olan ancak O'dur» (Kur'an-ı Kerim, 35:15).

İsa peygamberi ve annesi Meryem عليها السلام hakkında, Allah diyor ki: «Meryem Oğlu Mesîh ancak bir rasûldür. Ondan önce de (birçok) rasûller gelip geçmiştir. Anası da çok doğru bir kadındır. Her ikisi de yemek yerlerdi. Bak, onlara delilleri nasıl açıklıyoruz, sonra bak nasıl (haktan) yüz çeviriyorlar» (Kur'an-ı Kerim, 5:75).

Yüce Allah'ın «ikisi de yiyip içen birer insandı» cümlesi ona ihtiyaç duyduklarını ve bir şeye muhtaç olanın kendisinin ibadete layık olmadığını gösterir.

Allah, sevgi ve yüceltilerek, korku ve umutla, huşu ve tevazu ile tapılandır.

O, kullarına yakındır ve dünya hükümdarlarının aksine, herhangi bir arabulucu ve yardımcıya ihtiyaç duymaz.

Yüce Rab bu konuda şöyle buyurur: «Kullarım sana, beni sorduğunda (onlara deki): Ben (şüp-

hesiz onlara) çok yakınım. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O halde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar. Ola ki doğru yolu bulurlar» (Kur'an-ı Kerim, 2:186).

Başka bir deyişle, İslam dini, kulların doğrudan Yaraticısına ibadet üzerine kurulmuştur; bu da ister kutsal peygamberler, melekler, azizler, putlar veya başka bir şey olsun, Allah ile birlikte herhangisi birinin veya herhangi bir şeyin ibadetini dışlar.

Temizlik imandan gelir

İslam dini hem iç hem de dış temizliğe önem verir.

İç saflık, ruhun günahların ve ahlaksızlıkların pisliğinden gelen saflığıdır. Yüce Allah diyor ki: «Nefsini kötülüklerden arındıran kurtuluşa ermiş» (Kur'an-ı Kerim, 91:9).

Ve der ki: «Allah size herhangi bir güçlük çıkarmak istemez; fakat sizi tertemiz kılmak ve size (ihسان ettiği) nimetini tamamlamak ister; umulur ki şükredersiniz» (Kur'an-ı Kerim, 5:6).

Bununla birlikte, İslam dini, dış temizliğe büyük önem veriyor, bu yüzden Muhammed ﷺ şöyle der: «Temizlik imanın yarısıdır» (Müslim, 223). Burada, iki tür temizlik ima edilir – iç ve dış.

Dahası, İslam dini, bir insanı rahatsız edebilecek veya zarar verebilecek her şeyden, kirliklerden, hoş olmayan kokulardan vb. uzaklaştırılmasını teşvik eder. Muhammed ﷺ dedi: «Her kim şundan yerse – sarımsak – mescitlerimize yaklaşmasın» (Müslim, 562). Muhammed'in ﷺ bu beyanı, bir Müslümanın, özellikle genel toplantı yerlerinde insanlara sorun çıkarabilecek her şeyden uzaklaşmak zorunda olduğuna dair bir işaret içerir.

İslam bir merhamet dinidir

Yüce Allah'ın güzel adı «Ar-Rahman» (sınırsız merhamete sahip olan merhametli) olduğu için, sırasıyla, dinin temel nitelikleri merhamettir.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de buyurur: «(Rasûlüm!) Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik» (Kur'an-ı Kerim, 21:107).

Muhammed ﷺ buyurdu: «Yeryüzündekilere merhamet edin ki, gökyüzündekiler de size merhamet etsin!» (4941 Ebû Dâvûd, Tirmizî, Birr, 16).

Bu sözler, bir Müslümanın davranışlarının, Allah'ın tüm yarattıklarına karşı merhametli bir tutum gibi büyük bir niteliğe dayanması gerektiğini göstermektedir.

İslam – adalet dinidir

Yüce Allah'ın güzel isimlerinden biri «Al-'adl» (en adil) ismidir ve bu nedenle dininin bir başka temeli adalettir.

Kur'an-ı Kerim'de řu şekilde buyuruyor: «Mu-
hakkak ki Allah, adaleti, iyiliği, akrabaya yardım
etmeyi emreder, şirkin işleri, fenalık ve azgınlığı
da yasaklar. O, dűřűnűp tutasınız diye size űęűt
veriyor» (Kur'an-ı Kerim, 16:90).

Ve der: «Ey ıman edenler! Allah için hakkı
ayakta tutan, adâletle řâhidlik eden kimseler
olunuz. Bir kavme karřı olan dűřmanlıęınız, sizi
(haklarında) âdil davranmamaya sevketmesin.
Adâletli olun; zira bu, takvaya daha yakındır. Al-
lah'tan korkun; řűphe yoktur ki Allah, yaptıkla-
rınızdan hakkıyla haberdârdır» (Kur'an-ı Kerim,
5:8).

Bir Müslűman, kendi sözleriyle ve eylemleriyle,
Allah'ın kullarına karşı adil davranmalı ve onlara
zulmetmemelidir.

İslam bir bilgelik dinidir

Yűce Allah'ın bir dięer güzel ismi de bilgelięin
dini temeller arasında olduęunu gűsteren «El-Hâ-
kim» (Bilge) ismidir.

Allah der ki: «Andolsun ki içlerinden, kendilerine Allah'ın âyetlerini okuyan, (kötülüklerden ve inkârdan) kendilerini temizleyen, kendilerine Kitap ve hikmeti öğreten bir Peygamber göndermekle Allah, müminlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Halbuki daha önce onlar apaçık bir sapıklık içinde idiler» (Kur'an-ı Kerim, 3:164).

Ve der ki: «Allah hikmeti dilediğine verir. Kime hikmet verilirse, ona pek çok hayır verilmiş demektir. Ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar» (Kur'an-ı Kerim, 2:269).

Bir Müslüman, kendiliğinden kötü sonuçlara yol açan kararlar vermemeli, davranışlarında ihtiyatlı olmalıdır.

İslam bir iyilik dinidir

Bu temel, bir Müslümanın eylemlerinin iyi olması gerektiğini gösterir ve bu her iki tarafta da kendini gösterir: İlk olarak, eylemin kendisi iyi olmalıdır, çünkü İslam «iyi bir amaç, onu başarmak için herhangi bir aracı haklı çıkarır» ilkesini reddeder.

Peygamber efendimiz Muhammed ﷺ der: «Ey insanlar! Kuşkusuz Allah Tayyib'dir sadece Tayyib şeyleri kabul eder» (Müslim, 1015).

İkinci olarak, bir eylemin sonuçları iyi olmalıdır, çünkü her zaman iyi olarak görülen şeyler övgüye değer sonuçlara yol açmaz. Önceki temele – bilgiye – doğrudan etkisi olan zamanı, yeri ve koşulları hesaba katmak gerekir.

Bahsedilen her şeyden sonra, bir Müslümanın yukarıdaki dinin ilkelerinden biriyle çelişen herhangi bir eyleminin İslam ile hiçbir ilgisi olmadığı açıktır.

Üstelik bunu işleyen, dinine aykırı davranan bir cahildir, çünkü İslam hem kendisine hem de bir bütün olarak topluma mutlak bir fayda sağlar⁶.

İslam – hak koruma dinidir

İslam, hayvanlar da dahil olmak üzere Yüce Allah'ın tüm yaratımlarının haklarının sıkı bir şekilde gözetildiği ve insanlar arasındaki ilişkilerde caiz olanların sınırlarının açıkça tanımlandığı bir dindir.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah diyor ki: «Rabbin, sadece kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine «Of!» bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onları esirgeyerek alçak gönüllülükle üzerlerine kanat ger ve: «Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et!» diyerek dua et. Rabbiniz sizin kalplerinizdekini çok iyi bilir. Eğer siz iyi olursanız, şunu bilin ki Allah, kötülükten yüz çevirerek

⁶ Buradan, Yüce Rabbin saf dini olan İslam'ı bireysel Müslümanların eylemleriyle yargılayamayacağı sonucu çıkar.

tevbeye yönelenleri son derece bağışlayıcıdır. Bir de akrabaya, yoksula, yolcuya hakkını ver. Gereksiz yere de saçıp savurma» (Kur'an-ı Kerim, 17:23-26).

Peygamber efendimiz Muhammed ﷺ der: «Muhakkak ki, Rabbinin senin üzerinde hakkı vardır. Muhakkak ki nefsinin senin üzerinde hakkı vardır. Muhakkak ki ailenin senin üzerinde hakkı vardır. O halde sen, her hak sahibine hakkını ver» (Sahih, Buhari, 1968).

Resulullah ﷺ, bize insanlar arasındaki ilişkilerin inşa edildiği genel kuralları öğretti: «Herkim ateşten uzaklaştırılıp cennete girdirilmeyi isterse; Allah'a ve ahiret gününe iman eder halde ölüm kendisine gelsin ve insanlara kendisine yapılmasını istediği şeyi yapsın! buyurdu» (Müslim, 1844).

İslam – beş değeri koruyan bir dindir

İslam, dünyevi hayatın ve ebedi hayatın faydalarını içerdiği için insanların varlığı için gerekli olan beş şeyin dokunulmazlığına özen gösteren bir dindir.

1) İnsan dini.

Bu temel sayesinde insan, Yaratıcısının gazabından ve cezasından kurtuluşunu kazanır ve ebedi hayatta mutluluğa ulaşır.

Kur'an-ı Kerim'i okurken karşılaştığımız Yüce Allah'ın ilk emri şu sözleri: «Ey insanlar! Sizi ve sizden öncekileri yaratan Rabbinize kulluk (ibâdet) edin. Umulur ki, böylece korunmuş (Allah'ın azabından kendinizi kurtarmış) olursunuz» (Kur'an-ı Kerim, 2:21).

Bu nedenle İslam, dini değerlerin korunmasına özen gösterir ve Müslümana dinin tam teşekküllü uygulaması için gerekli tüm koşulları sağlar.

2) İnsan hayatı.

İslam açısından insan hayatı dokunulmazdır. Bunun istisnası, birinin kasıtlı olarak yasayı ihlal ettiği, örneğin başka bir kişiyi haksız yere öldürdüğü gibi, dokunulmaz değerlere saldırdığı durumlardır.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de buyuruyor: «Allah'ın haram kıldığı canı, (bir müminin canına kıymak yahut evli bir kimsenin zina etmesi yahut da birinin İslâm'dan sonra küfre dönmesi gibi) haklı bir sebep olmadıkça asla öldürmeyin» (Kur'an-ı Kerim, 17:33).

Ve der ki: «...ve birbirinizi öldürmeyin. Şüphe yoktur ki Allah, size karşı çok merhametlidir» (Kur'an-ı Kerim, 4:29).

Ve İslam bir başka kişinin öldürülmesini yasakladığı gibi, Kur'an-ı Kerim'in önceki ayetinde ve Yüce Allah'ın sözlerinde belirtildiği gibi intiharı da yasaklar: «Kendi ellerinizle kendinizi tehlikeye atmayın» (Kur'an-ı Kerim, 2:195).

3) İnsan aklı.

İslam, insan aklına yönelik her türlü suçu yasaklar ve bu nedenle zihni şaşırtan herhangi bir şeyi kullanmak yasaktır.

Yüce Allah der ki: «Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz» (Kur'an-ı Kerim, 5:90).

Muhammed ﷺ şöyle buyurur: «Sarhoş eden her şey yasaktır» (Müslim 2003).

4) İnsan şerefi.

Bu bilge din, bir kişinin onuruna herhangi bir tecavüzü yasaklar.

Bakın Allah der ki: «Zinaya yaklaşmayın. Zira o, bir hayâsızlıktır ve çok kötü bir yoldur» (Kur'an-ı Kerim, 17:32).

İslam'da sadece kişinin namusunu doğrudan karalayan zinanın kendisinin değil, aynı zamanda buna yol açan her şeyin, örneğin bir yabancıya şehvetli bir bakış veya bir kadının açık ve baştan çıkarıcı kıyafetler giymesi gibi şeylerin de yasak olduğunu belirtmek gerekir.

Allah Kur'an'da bundan şöyle bahsetmiştir: «(Ey Muhammed!) Mü'min erkeklere söyle, gözlerini harama bakmaktan sakınsınlar ve ırzlarını da korusunlar. Çünkü bu, kendileri için daha temiz bir davranıştır. Şüphesiz Allah, onların yapmakta olduklarından hakkıyla haberdardır. Mümin kadınlara da söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) korusunlar namus ve iffetlerini esirgesinler. Görünen kısımları müstesna olmak üzere, ziynetlerini teşhir etmesinler. Başörtülerini, yakalarının üzerine (kadar) örtünler. Kocaları, babaları, kocalarının babaları, kendi oğulları, kocalarının oğulları, erkek kardeşleri, erkek kardeşlerinin oğulları, kız kardeşlerinin oğulları, kendi kadınları (mümin kadınlar), ellerinin altında bulunanlar (köleleri), erkeklerden, ailenin kadınına şehvet duymayan hizmetçi vb. tâbi kimseler yahut henüz kadınların gizli kadınlık hususiyetlerinin farkında olmayan çocuklardan başkasına ziynetlerini göstermesinler. Gizlemekte oldukları ziynetleri anlaşılsın diye ayaklarını yere vurmasınlar (Dikkatleri üzerine çekecek tarzda yürümesinler). Ey müminler! Hep birden Allah'a tevbe ediniz ki kurtuluşa eresiniz» (Kur'an-ı Kerim, 24:30-31).

5) İnsan mülkü.

Bir kimsenin mülkiyeti, dini, canı ve şerefiyle birlikte İslam'ın koruması altındadır.

Yüce Allah der ki: «Ey iman edenler! Karşılıklı rızaya dayanan ticaret olması hali müstesna, mallarınızı, bâtil (haksız ve haram yollar) ile ara-

nızda (alıp vererek) yemeyin...» (Kur'an-ı Kerim, 4:29).

Yüce Allah'ın «...mallarınızı, bâtil (haksız ve haram yollar) ile aranızda (alıp vererek) yemeyin...» sözleri, İslam'ın bir başkasının malına haksız bir şekilde el konulmasını yasakladığını doğrudan gösterir.

Bu temelden, kişinin kendi malını ziyan etmesine ilişkin yasağı gelir.

Yaradan, kumarın yasaklandığına dikkat çekerek şöyle der: «Ey iman edenler! Şarap, kumar, dikili taşlar (putlar), fal ve şans okları birer şeytan işi pisliktir; bunlardan uzak durun ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan içki ve kumar yoluyla ancak aranızda düşmanlık ve kin sokmak; sizi, Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan) vazgeçtiniz değil mi?» (Kur'an-ı Kerim, 5:90-91).

Yukarıdakilere dayanarak, kesinlikle İslam'daki tüm yasakların ve cezaların, sıralanan beş büyük temeli korumak için konulduğu ve onsuz bir kişinin ve toplumun tam yaşamı olamayacağı sonucuna varabiliriz.

Yukarıdakilerin tümü İslam'ın içerdiği saflık, bilgelik ve büyüklük denizinden sadece küçük bir damladır. Bu dinin kendisi, Muhammed'in ﷺ, alemlerin Rabbinin gerçek elçisi olduğuna dair değişmez ve inkâr edilemez bir kanıttır.

İslam'ı derinlemesine inceleyen herhangi bir tarafsız kişinin, bu öğretinin göklerin ve yeryüzünün Yaraticısı tarafından indirilip korunduğuna dair en ufak bir şüphesi kalmaz.

ÜÇÜNCÜ TEMEL: HESAP GÜNÜ

Yüce Yaradan'ın varlığını apaçık kabul eden ve peygamberlerini insanlara açık rehberlik ve mükemmel yasalarla gönderdiğine inanan akli başında herhangi bir kişi, Yüce ve Bilge Rabbin kullanımını yaptıklarını hesaplamak için dirilteceğine de inanmalıdır, daha sonra kötülükleri cezalandıracak ve iyilikleri ödüllendirecektir.

Hayatın anlamı

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de varlığımızın amacına işaret eder: «Ben cinleri ve insanları, ancak bana kulluk etsinler diye yarattım» (Kur'an-ı Kerim, 51:56).

Bu ayette, varlığımızın amacının, insan yaşamının tüm alanlarını kapsaması gereken Yüce Rabbe ibadet etmek olduğuna dair doğrudan bir işaret vardır. Sonuçta, yalnızca O – Mutlak Sahip – yarattıklarına hükmeder, onlara emretme ve yasaklama hakkına sahiptir.

İbadet, Yüce Rabbe itaate dayandığından, bir kişinin bu ve ahiretteki yaşamlarında iyiliğe ulaşmasının, imanına ve amelleri yerine getirmesine bağlı olduğu anlamına gelir.

Kur'an-ı Kerim'de diyor ki: «Mutlak hükümlerlik elinde olan Allah, yüceler yücesidir ve O'nun her şeye gücü yeter. O ki, hanginizin daha güzel davranacağını sınamak için ölümü ve hayatı yaratmıştır. O, mutlak galiptir, çok bağışlayıcıdır» (Kur'an-ı Kerim, 67:1-2).

Yüce Yaradan, dünyevi yaşamın özünü ortaya çıkaran bir karşılaştırma yapar: «Onlara şunu da misal göster: Dünya hayatı, gökten indirdiğimiz bir su gibidir ki, bu su sayesinde yeryüzünün bitkisi (önce gelişip) birbirine karışmış; arkasından rüzgârın savurduğu çerçöp haline gelmiştir. Allah, her şey üzerinde iktidar sahibidir.

Servet ve oğullar, dünya hayatının süsüdür; ölümsüz olan iyi işler ise Rabbinin nezdinde hem sevapça daha hayırlı, hem de ümit bağlamaya daha lâyıktır» (Kur'an-ı Kerim, 18:45-46).

İnsan işleri

Bu hayat, insanların hangisinin daha iyi olduğuna dair bir sınava girmeleri için mukadder olan geçici bir yer olduğu için, insanın bilmesi gerekir ki, onun iyiliği ya da kötülüğü hiçbir şey unutulmayacak ya da kaybolmayacaktır.

Bununla birlikte, Yüce Rabbin tüm yaratımlarının O'nun sürekli gözetimi altında olduğuna ve onları Her Şeyi Kuşatan bilgisiyle kuşattığına kesinlikle ikna olmalıdır.

Yüce Allah der ki: «Şüphesiz Allah, sizin üzerinizde hakkıyla gözeticidir» (Kur'an-ı Kerim, 4:1).

Başka bir ayette, Allah peygamber İbrahim'in عليه السلام duasını anlatır: «Ey Rabbimiz! Şüphesiz ki sen bizim gizleyeceğimizi de açıklayacağımızı da bilirsin. Çünkü ne yerde ne de gökte hiçbir şey Allah'a gizli kalmaz» (Kur'an-ı Kerim, 14:38).

Yüce Allah, büyük hesap gününü böyle anlatır: «Kitap ortaya konmuştur: Suçluların, onda yazılı olanlardan korkmuş olduklarını görürsün. «Vay halimize! derler, bu nasıl kitapmış! Küçük büyük hiçbir şey bırakmaksızın (yaptıklarımızın) hepsini sayıp dökmüş!» böylece yaptıklarını karşılarında bulmuşlardır. Senin Rabbin hiç kimseye zulmetmez» (Kur'an-ı Kerim, 18:49).

Sonsuz hayata inanmak

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah, büyük yargı gününün geleceğini ve yaratılışları arasında adaletle yargılayacağını söylüyor.

Yaradan'ın belli bir tarih belirlediği bu Gün mutlaka gelecektir ve onu ertelemek imkânsız olacaktır. Kur'an diyor ki: «Eğer Allah, insanları zulümleri yüzünden cezalandıracak olsaydı, yeryüzünde hiçbir canlı bırakmazdı. Fakat onları takdir edilen bir müddete kadar erteliyor. Ecelleri geldiği zaman onlar ne bir saat geri kalabilirler ne de öne geçebilirler» (Kur'an-ı Kerim, 16:61).

Ebedi hayata inanmanın üç temeli vardır:

1) Dirilişe inanmak.

Yüce Allah, yarattıklarını öldükten sonra mutlaka diriltecektir, çünkü Kur'an-ı Kerim şöyle buyurmaktadır: «Siz ölü iken sizi dirilten (dünyaya getirip hayat veren) Allah'ı nasıl inkâr ediyorsunuz? Sonra sizi öldürecek, tekrar sizi diriltecek ve sonunda O'na döndürüleceksiniz» (Kur'an-ı Kerim, 2:28).

Ve der: «İnkâr edenler, kesinlikle diriltilmeyeceklerini ileri sürdüler. De ki: Hayır! Rabbime andolsun ki mutlaka diriltileceksiniz, sonra yaptıklarınız size haber verilecektir. Bu, Allah'a göre kolaydır» (Kur'an-ı Kerim, 64:7).

2) Adil yargıya inanmak.

Yüce Allah, büyük hesap gününde kullarını adaletle yargılayacaktır. Der ki: «İnsanların hesaba çekilecekleri (gün) yaklaştı. Hal böyle iken onlar, gaflet içinde yüz çevirdiler» (Kur'an-ı Kerim, 21:1).

Ve der ki: «Bugün herkese kazandığının karşılığı verilir. Bugün haksızlık yoktur. Şüphesiz Allah, hesabı çarçabuk görendir» (Kur'an-ı Kerim 40:17).

Ve Hesap Gününü anlatırken şöyle dedi: «Biz, kıyamet günü için adalet terazileri kurarız. Artık kimseye, hiçbir şekilde haksızlık edilmez. (Yapılan iş,) bir hardal tanesi kadar dahi olsa, onu (adalet terazisine) getiririz. Hesap gören olarak biz (herkese) yeteriz» (Kur'an-ı Kerim, 21:47).

İnkâr edenlere gelince, Allah onları dünyada güzellekle mükafatlandırır ve ahirete hiçbir şey bırakmaz.

Böylece Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah şöyle buyurmaktadır: «Kim, (yalnız) dünya hayatını ve zinetini istemekte ise, işlerinin karşılığını orada onlara tam olarak veririz ve orada onlar hiçbir zarara uğratılmazlar. İşte onlar, ahirette kendileri için ateşten başka hiçbir şeyleri olmayan kimselerdir; (dünyada) yaptıkları da boşa gitmiştir, yapmakta oldukları şeyler (zaten) bâtıldır» (Kur'an-ı Kerim, 11:15-16).

3) Cennet ve Cehennem.

Cennet Bahçeleri, Yüce Allah'ın iyilik yapanların (salih müminlerin) mükafatı olarak hazırladığı ebedi bir yerdir.

Cehennem (Ateş), günahkârlar (inanmayan kötüler) için bir ceza olarak hazırlanmış ebedi bir sığınaktır.

Kur'an-ı Kerim'de Yüce Allah diyor ki: «Mahşer vaktinde sizi toplayacağı gün, işte o zarar günüdür. (Ancak) kim Allah'a inanır ve yararlı iş yaparsa, Allah onun kötülüklerini örter, onu (ve benzerlerini), içinde ebedî kalacakları, altlarından ırmaklar akan cennetlere sokar. İşte büyük kurtuluş budur. İnkâr eden ve âyetlerimizi yalanlayanlara gelince, işte onlar cehennem ehlidirler. Orada ebedî kalacaklardır. Ne kötü gidecek yerdir orası!» (Kur'an-ı Kerim, 64:9-10).

Ve der ki: «Bizim âyetlerimizi yalanlayıp da onlara karşı kibirlenmek isteyenler var ya, işte onlara gök kapıları açılmayacak ve onlar, deve, iğne deliğinden geçmedikçe Cennet'e giremezler. Suçluları işte böyle cezalandırırız! Onlar için cehennem ateşinden döşekler, üstlerine de örtüler vardır. İşte zalimleri böyle cezalandırırız! İman edenler ve salih amellerde bulunanlara gelince –ki biz hiç kimseye gücünün üstünde bir şey yüklemeyiz– bunlar da Cennet ehlidir ve orada ebedîdirler» (Kur'an-ı Kerim, 7:40-42).

KIYAMET GÜNÜNÜN KAÇINILMAZLIĞININ KANITI

Kur'an'ın doğruluğuna ikna olan kimse, ölümden sonra hayatın varlığından şüphe etmez.

Bununla birlikte, Yüce Allah, Ebedi hayatın varlığına dair akıl deliller de sağlar, çünkü onlar aracılığıyla şüpheler giderilir ve kişinin imanı güçlendirilir.

Kur'an-ı Kerim'de kıyametin gelişini gösteren akıl iddialarının dört şeye bağlandığını bilmek gerek:

İlk argüman – mükemmel bilgelik, mutlak adalet ve Yüce Allah'ın her şeye gücünün yetmesi.

Mükemmel bilgelik

Sadece Yüce Allah mükemmel niteliklere sahiptir, hiçbir eksikliği yoktur, bu nedenle boşuna bir şeyler yapmaktan, eğlenmekten uzaktır. Allah bu dünyayı insanlar için sonsuz yaşamda meyvelerini alacakları bir mahsul olarak yaratmıştır. Allah şöyle der: «Biz gökleri, yeri ve bunlar arasında bulunanları, oyun ve eğlence olsun diye yaratmadık. Her ikisini de ancak hak ile yarattık; fakat onların çoğu bilmiyorlar» (Kur'an-ı Kerim, 44:38-39).

Başka bir ayette der ki: «Sizi sadece boş yere yarattığımızı ve sizin hakikaten huzurumuza geri getirilmeyeceğinizi mi sandınız? Kendisinden başka ilâh olmayan gerçek hükümdar, şerefi büyük Arşın Rabbi olan Allah çok yücedir» (Kur'an-ı Kerim, 23:115-116).

Mutlak adalet

Yüce Allah'ın mükemmel nitelikleri arasında, suçluları cezasız bırakmayacağı ve kötülerini doğru- larla eşitlemeyeceği, ancak ölümden sonra herke- si erdemlerine göre ödüllendireceği sonucundaki mutlak adaleti vardır.

Yüce Yaradan der: «Öyle ya, (Allah'a) teslimiyet gösterenleri , (o) günahkârlar gibi tutar mıyız hiç? Size ne oluyor? Ne biçim hüküm veriyorsunuz?» (Kur'an-ı Kerim, 68:35-36).

Ve der: «Göğü, yeri ve ikisi arasındakileri biz boş yere yaratmadık. Bu, inkâr edenlerin zannıdır. Vay o inkâr edenlerin ateşteki haline! Yoksa biz, iman edip de sâlih amel işleyenleri, yeryüzünde bozgunculuk yapanlar gibi mi tutacağız? Veya (Al- lah'tan) korkanları yoldan çıkanlar gibi mi sayaca- ğız?» (Kur'an-ı Kerim, 38:27-28).

Her şeye kadir

Yüce Allah'ın mükemmel nitelikleri biri mutlak güçtür, bu da onun için hiçbir şeyin imkânsız ol- madığı anlamına gelir.

Kur'an-ı Kerim'de şöyle diyor: «Bir şey yarat- mak istediği zaman Onun yaptığı «OL» demek-

ten ibarettir. Hemen oluverir» (Kur'an-ı Kerim, 36:82).

Ve der: «(İnsanlar!) Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz, ancak tek bir kişinin yaratılması ve diriltilmesi gibidir. Şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla görendir» (Kur'an-ı Kerim, 31:28).

İkinci argüman — *yeniden yaratma ilk kez yaratılmaktan daha kolaydır.*

Bununla birlikte, Yüce Allah bize, çoğu zaman dikkat etmediğimiz bir şeyi gösterir ve bu, insanın yeniden yaratılmasıdır. Yani, bir insanı ilk kez varoluştan yaratan, onu yeniden yaratmak zor olmayacaktır, çünkü bir şeyi tekrarlamak ilk kez yapmaktan daha kolaydır.

Yüce Rab buyurur: «Kendi yaratılışını unutarak bize karşı misal getirmeye kalkışıyor ve: «Şu çürümüş kemikleri kim diriltecek?» diyor. De ki: Onları ilk defa yaratmış olan diriltecek. Çünkü O, her türlü yaratmayı gayet iyi bilir» (Kur'an-ı Kerim, 36:78-79).

Ve der: «Mahlûkatı ilk defa yaratan, ölümünden sonra onu tekrar varedecek olan O'dur. Bu, O'na

daha kolaydır. Göklerde ve yerde en yüce sıfatlar O'nundur. O, dâima gâliptir; hikmet sahibidir» (Kur'an-ı Kerim, 30:27).

Ve yine der ki: «İnsan, kendisinin başıboş bırakılacağını mı sanır! O, (döl yatağına) akıtılan meninin içinden bir nutte (sperm) değil miydi?

Sonra bu, alaka (aşılanmış yumurta) olmuş, derken Allah onu (insan biçiminde) yaratıp şekillendirmişti. Ondan da iki eşi, yani erkek ve dişi var etmişti. Peki (bunları yapan) Allah'ın, ölüleri tekrar diriltmeye gücü yetmez mi?» (Kur'an-ı Kerim, 75:36-40).

Ancak şunu da belirtmek gerekir ki, Yüce Allah ile ilgili olarak «kolay» kavramı, sadece insan zihnine ölümlerin dirilişine ilişkin şüphelerin tutarsızlığını açıklamak için kullanılır, çünkü Yüce Allah için hem ilk kez yaratma hem de yeniden yaratma zor bir şey değildir.

Allah buyurur: «(İnsanlar!) Sizin yaratılmanız ve diriltilmeniz, ancak tek bir kişinin yaratılması ve diriltilmesi gibidir. Şüphe yoktur ki Allah, her şeyi hakkıyla işiten, hakkıyla görendir» (Kur'an-ı Kerim, 31:28).

Üçüncü argüman – göklerin ve yerin yaratılmasıdır

Onun gücüyle, hayal edilemeyecek kadar büyük bir Gök ve Yeryüzü yaratan, kesinlikle bir kişiyi diriltme yeteneğine sahiptir, çünkü onların yaratılışı, bir kişinin hayata dönmesinden daha büyüktür.

Yüce Rab der ki: «Elbette göklerin ve yerin yaratılması, insanların yaratılmasından daha büyük bir şeydir. Fakat insanların çoğu bilmezler» (Kur'an-ı Kerim, 40:57).

Ve şöyle der: «Gökleri ve yeri yaratan, bunları yaratmakla yorulmayan Allah'ın, ölüleri diriltmeye de gücünün yeteceğini düşünmezler mi? Evet O, her şeyde kadirdir» (Kur'an-ı Kerim, 46:33).

Ve şöyle der: «Gökleri ve yeri yaratan, onların benzerlerini yaratmaya kadir değil midir? Evet! Elbette kadirdir. O, her şeyi hakkıyla bilen yaratıcıdır. Bir şey yaratmak istediği zaman Onun yaptığı «OL» demekten ibarettir. Hemen olur. Her şeyin mülkü elinde olan Allah, her türlü noksan sıfattan münezzehtir. Sonunda O'na döndürüleceksiniz» (Kur'an-ı Kerim, 36:81-83).

Dördüncü argüman – ölü Dünya'nın yeniden canlandırılmasıdır.

Ölülerin Allah tarafından diriltilmesi, ölü, kurumuş bir toprağın dirilişi gibidir, yağmur düştükten sonra üzerinde her türlü bitki ve ağaç büyümeye başlar.

Kur'an-ı Kerim diyor ki: «Senin yeryüzünü kup-kuru görmek de Allah'ın âyetlerindendir. Biz onun üzerine suyu indirdiğimiz zaman, harekete geçip kabarr. Ona can veren, elbette ölüleri de diriltir. O, her şeye kadirdir» (Kur'an-ı Kerim, 41:39).

Ve der: «Rüzgârları rahmetinin önünde müjde olarak gönderen O'dur. Sonunda onlar (o rüzgârlar), ağır bulutları yüklenince onu ölü bir memleketeye sevkederiz. Orada suyu indirir ve onunla türlü türlü meyveler çıkarırız. İşte ölüleri de böyle çıkaracağız. Herhalde düşünüp ibret alırsınız» (Kur'an-ı Kerim, 7:57).

Kur'an-ı Kerim'den gelen mantıksal argümanları okuduktan sonra, aklı başında bir insanın, kıyamet gününün kaçınılmaz bir gerçek olduğuna dair en ufak bir şüphesi olmamalıdır.

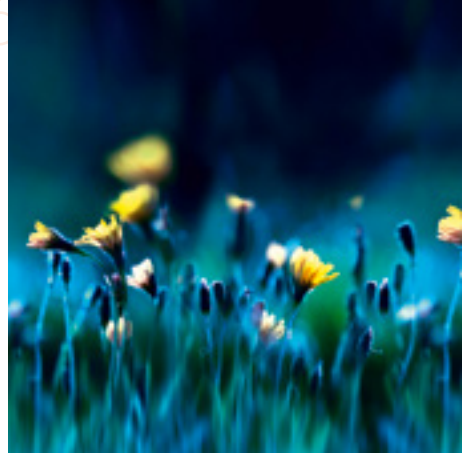
Bir kişinin yaptıklarından sorumlu hissetmesini önlemek için, kıyamet günü olayları Kur'an'da sık sık ve ayrıntılı olarak belirtilmiştir.

Bunun önemi bize, Yüce Allah'ın son indirdiği ayeti hatırlatıyor: «Allah'a döndürüleceğiniz, sonra da herkese hak ettiğinin eksiksiz verileceği ve kimsenin haksızlığa uğratılmayacağı bir günden sakının» (Kur'an-ı Kerim, 2:281).

SONUÇ

Yukarıdakilerin tümü şunları gösterir:

Birincisi, var olan her şeyin Yaraticısı, mutlak zenginliğe ve kendine yeterliliğe sahip olan, yani kimseye veya hiçbir şeye ihtiyacı olmadığı anlamına gelen Yüce Allah'tır.

İkincisi, Yüce Allah, varlıkların Rabbidir ve onları dilediği gibi yönetir.

Üçüncüsü, var olan her şey Yüce Allah tarafından tek başına O'na ibadet etmek için yaratılmıştır, O Kutsal ve Büyüktür, çünkü sadece yaratan, sahip olan ve kontrol eden ibadete layık olandır.

Dördüncüsü, Yüce Allah'ın yarattıklarından her biri, mülkünde yaşadığı ve var oluşu tamamen Yaradan'ın ona verdiği şeye bağlı olduğu için kesinlikle O'na ihtiyaç duyan kuludur.

Beşinci olarak, Yüce Allah'ın kölesi olmak büyük bir onur ve nimettir, çünkü aksi takdirde insan başka bir şeyin kölesi olur: kendisi gibi, zayıf ve muhtaç yaratıklar ya da alçak tutkuları ya da her ikisinin de.

Altıncısı, yarattıklarını sürekli önemseyen Yüce Allah hem dünya hayatına hem de ahirette cana büyük fayda sağlayan kusursuz bir hidayet indirmiştir.

Yedinci, dünya hayatı geçicidir ve sadece başlangıçtır – Yüce Allah, kullarını yargılamak ve yaptıklarını ödüllendirmek için dirilterek mutlak adaleti yerine getirecektir.

Peygamber efendimiz Muhammed ﷺ şöyle buyurmuştur: «Ey kullarım! Bunlar sizin amelleriniz, onları sizin için sayıyorum. Sonra bunların karşılığını size ödeyeceğim. Öyleyse sizden kim bir hayırla karşılaşursa Allah'a hamd etsin. Kim de hayır değil de başka bir şey bulursa, kendinden başka bir şeyi levmetmesin (kınamasın, başına geleni kendinden bilsin)» (Müslim, 2577).

SONSÖZ

Bu mesaj, İslam dininin üzerine inşa edildiği üç büyük temelin bir özetidir: Tevhit, alemlerin Rabbinin mesajı ve Hesap günü.

İslam, Yüce Rabbimiz tarafından bize gönderilen tektanrıcılığın kusursuz dinidir. Sadece gurur sahibi gerçeklerden uzaklaşan kişi tarafından reddedilir.

Yüce Allah Kur'an-ı Kerim'de şöyle der: «Yeryüzünde haksız yere böbürleneni âyetlerimden uzaklaştıracağım. Onlar bütün mucizeleri görse de iman etmezler. Doğru yolu görseler onu yol edinmezler. Fakat azgınlık yolunu görürlerse, hemen ona saparlar. Bu durum, onların âyetlerimizi yalanlamalarından ve onlardan gafil olmalarından ileri gelmektedir» (Kur'an-ı Kerim, 7:146).

Bu çalışma sayesinde, sadece doğru yola işaret edebiliriz ve sadece üzerinde egemenlik sahibi olan – Yüce Allah, bu yolda yüreklere rehberlik edebilir.

Ama aynı zamanda hakikati samimiyetle bilmek ve ona uymak isteyen, Adil ve Merhametli Allah'ın dosdoğru yola çıkmayacağı, yüreği iman nuru ile dolmayacak tek bir kişi yoktur.

Yüce Yaradan der ki: «Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyebileceği bir nur verdiğimiz kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan hiç çıkmayacak durumdaki kimse gibi olur mu! İşte kâfirlere yaptıkları böyle süslü gösterilmiştir» (Kur'an-ı Kerim, 6:122).

Yüce Allah'tan, en güzel isimleri ve mükemmel nitelikleri ile bu çalışmanın insanlara faydalı kılmasını diliyoruz.

Alemlerin Rabbi olan Allah'a hamd olsun, Elçisi Muhammed'e ﷺ, ailesine

NOTLAR İÇİN

NOTLAR İÇİN

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ

